K návrhu obhájce JUDra Fr. Čeřovského nařízeno bylo zkoumání duševního stavu obžalovaného znalci psychiatry a přineslo překvapující výsledek. Znalci psychiatři zem. tr. soudu v Praze vrch. polic. lékař Dr. Pilař a psychiatr Dr. Helfort předložili v těchto dnech posudek, dle něhož F. H. je stižen duševní chorobou paranoia se sexuelním zabarvením a náboženskou vroucností, ekvivalentem to pohlavního rozčilení (vyšetřovaný měl halucinace, že ho navštěvují andělé a že s nimi spí). Zároveň uznali znalci, že již v době spáchání trestního činu, pro který byl F. H. v Trenčíně právoplatně odsouzen, byl touto chorobou určitě stižen, že choroba ta zbavuje ho úplně rozumu podle § 2 a) tr. z. a nelze mu spáchané skutky za vinu klásti.

Trestní řízení proti F. H. bylo ovšem ihned zastaveno a obhájce Dr. Čeřovský zažádal i u sedrie v Trenčíně o obnovu trestního řízení, tam v roce 1924 provedeného.

Dalším důsledkem znaleckého nálezu bude žádost na ústav, kde byl F. H. definitivně zaměstnán a následkem odsouzení propuštěn, aby se nešťastníku dostalo náhrady dle služební pragmatiky, neboť byl propuštěn bez své viny.

Případ je výstrahou pro jiné podobné případy a dalším potvrzením mnohokráte vyslovené zásady, že při § 129 tr. z. jde o chorobu.

Jako krvavá ironie zní jedno místo ze zmatených přípisů nešťastného F. H. na soud, kde píše, že nespravedlivé odsuzování je slast a poesie... —ff—.

Drama lásky.

(Okresní soud v Bratislavě.).

Drama lásky, které se 24. června 1925 událo před bratislavskou hlavní poštou, vzbudilo značný rozruch po celém městě. Toho dne očekával před východem z hlavní pošty poštovní úředník Jan Fritsch svoji 24letou kolegyni Jolantu Paradeisovou a napadl ji nožem. Bodl ji několikrát do obličeje, na štěstí však jen lehce ji zranil. Sám běžel po činu do svého bytu, kde vrazil si nůž do levé strany prsou. Byl odvezen do nemocnice, kde uznali jeho zranění za těžké, nikoli však za smrtelné, neboť nůž byl příliš krátký, že nedosáhl k srdci. I Jolanta byla dopravena do nemocnice, záhy však propuštěna. Za to Fritsch poležel si tam mnoho týdnů, a během této doby jeho srdce se přestěhovalo. Následkem rány a sražené krve uhnulo se srdce doprava a když Fritsch konečně z nemocnice vyšel jako uzdravený, nevrátilo se jeho srdce více na své staré místo, nýbrž vzdálilo se daleko od svého přirozeného sídla. Stav Fritschův je přirozeně ještě vážný a anatomická změna, která se děje v jeho prsou, není dosud skončena.

Proti Fritschovi, který poranil Paradeisovou, do které byl šíleně zamilován, poněvadž nechtěla s ním dále udržovati známost, bylo svého času se strany státního zastupitelství zavedeno vyšeřování pro pokus vraždy, ale když bylo zjištěno, že poranění Jolantino bylo jen nepatrné, byla akta předána soudu okresnímu. Minulý čtvrtek zodpovídal se Fritsch před okresním soudcem drem Květem z pře-

---

Na druhé straně nedoporučuji, abyste přeceňovali význam tohoto přednáškového cyklu.

Neosmělujeme se vám ani raditi.

To, co vám tu můžeme říci, je pouhá sbírka zkušeností, pouhý soupis životních povolání na podkladě studia středoškolského.

Je to asi tak, jako když byste chtěli jeti do Italie. Vyžádáte si prospekty, seznam lázeňských míst s fotografiemi a popisem: voliti však musíte sami, podle vlastních potřeb.

A to by tak bylo asi všechno, co chtěl jsem vám říci úvodem.

Mám promluviti o životním povolání, jež sluje advokacie.

Dovolte mi, abych začal geneticky, neboť říci vám, co to je advokacie, předpokládá logicky popsati nejprve cestu, kterou lze k tomuto povolání dospěti.

Narodí se dítě, o němž je psáno v knize osudu, že stane se advokátem.

Projde šestiletým rájem dětství, jediným opravdovým rájem, z něhož nemůžeme býti nikdy vyhnáni, alespoň nikoliv svými vzpomínkami. V šesti letech vstupuje dítě do I. obecné školy a dostává břidlicovou tabulku orámovanou dřevěným rámečkem. Ta malá tabulka je symbolickým počátkem lidských starostí, jež počínají dřevem, vroubícím dětskou tabulku, a končí dřevem, z něhož se vyrábějí rakve.

V jedenácti letech vstupuje dítě branou přijímací zkoušky do primy.

Jedenáct a 8 je 19.

V devatenácti, dvaceti letech jest kandidát advokacie imatrikulován na právnické fakultě.

K advokacii jest potřebí doktorátu práv, advokátní praxe a advokátní zkoušky.

Podtrhuji doktorát. Není ho potřebí (s výjimkou profesora práva a zástupců finanční prokuratury) v žádném jiném odvětví praktického života právního.

Soudci, notáři, konceptnímu úředníku politickému, finančnímu, policejnímu, samosprávnému a vůbec zkrátka všem ostatním praktickým právníkům postačí tři státní zkoušky.

Advokát musí míti doktorát bezpodmínečně.

Nemluvím ovšem o onom výjimečném případě, kdy soudce otevírá si advokátní kancelář. Jsou to případy málo praktické a netřeba se jimi zdržovati.

Doktorát předpokládá 3 státní zkoušky a 3 rigorosa. Tedy 6 zkoušek. Na žádné jiné fakultě není jich tolik.

Medicina má 3 rigorosa, filosofie první státní zkoušku, technika 2 státní zkoušky. Advokát má zkoušek 6 a sedmou zkoušku advokátní.

A tak, jestliže se trpí, aby mistři kováři dali si do svých firem „zkoušený kovář“, pak věru by advokáti měli plné právo napsati pod své jméno „zkoušený právník“, či ještě snad lépe řečeno „těžce zkoušený právník“.

Zkoušky právnické dělí se ve 3 skupiny.

První státní zkouška — historicko-právní — jest — dovolíte-li mi, abych mluvil v superlativě — nejsuchopárnější.

(Dokončení.)

stupku lehkého ublížení na těle. Fritsch, který má pololetní zdravotní dovolenou, zasedl bled a vyhublý na lavici pro obžalované.

Jolanta Paradeisová je hezká bruneta a objevila se u soudu v doprovodu svého snoubence. V osudný den 24. června měla s ním rovněž schůzku, avšak opozdila se o několik minut, během které chvíle odehrál se onen dramatický výstup. U soudu žádala, aby Fritsch byl potrestán. Když soudce nabádal obě strany k smíru, nechtěl o tom Fritsch vůbec mluviti a prohlásil: Chci nésti zodpovědnost za svůj čin!

Soudce: Budete-li ale odsouzen, ztratíte pravděpodobně své místo!

Konečně podepsala Jolanta i Fritsch formálně usmíření, v němž zavázal se Fritsch své bývalé milence zaplatili 500 Kč léčebného, načež soudce dle uherského práva žalovaného o s v o b o d i l.

Po přelíčení ukázal Fritsch zástupcům tisku pravou stranu svých prsou: jeho srdce skutečně nalézá se nyní na pravé straně a jeho údery možno zřetelně na této straně pozorovati. Je jisto, že Fritsch stane se nyní středem pozornosi když ne žen, tedy alespoň lékařských autorit. —rk—

Úpadek inteligence.

(Zemský trestní soud v Praze.)

Karlu Romanu K y n c l o v i z Chrasti u Chrudimi je 29 let. Hoch hezký jako panna, elegantního zjevu i postavy, příjemného výrazu i řeči, inteligent, maturant gymnasia a absolvent obchodní akademie, člověk, na němž je patrno, že by se dobře uplatnil v každém zaměstnání — přece dává přednost životu v kriminálech. Živí se podvody, odpykal si již šestiměsíční, čtrnáctiměsíční, osmnáctiměsíční žalář kromě řady menších trestů a je nyní v trestu dvouletého žaláře, který dostal v červnu 1925 v Chrudimi pro veliké podvody. Mezitím však vyklubaly se na něho další hříchy, které spáchal před svým chrudimským odsouzením. Podvedl Karla Kellera v Michli o 1500 Kč a dr. Ad. Jaroše v Praze o 3000 Kč, předstíraje jim, že koupil nějaké motory od ministerstva Nár. obrany, že zaplatil na ně polovinu kupní ceny a zbytek že má složiti do 24 hodin, načež že motory s velikým výdělkem prodá. Nemá však zrovna tu druhou polovici a proto žádá za půjčku na dva či tři dny. Předložil oběma také stvrzenku, v níž mu ministerstvo Nár. obrany skutečně potvrzovalo uzavřenou úmluvu i přijetí zálohy. Stvrzenky byly ovšem falšovány a Kyncl, když obnosy od obou pánů obdržel, více se neukázal.

Z těchto podvodů zodpovídal se v úterý před senátem vrch. rady dra H l o u š k a, který jej sice uznal v obou případech vinným zločinem podvodu, trestu mu však nevyměřil v úvaze, že dva roky těžkého žaláře, které si právě odpykává, jsou dost velkým trestem i za tyto činy.

Vážně, důstojně a způsobně poklonil se Kyncl soudu i státnímu zástupci dru Hrabovi na znamení díků a zvolna odcházel, aby se po půldruhém roce zase objevil na svobodě. Dá pak přednost poctivé práci — či roste v něm geniální velkopodvodník? Kdo ví... —ff—

V Milíně potřebují detektiva.

(Okresní soud v Příbrami.)

Celý Milín a okolní vesnice, ba i Příbram je plna dohadů o tajemné události, která stala se v noci ze dne 3. na 4. listopad min. roku ve stavení rolníka P. v Milíně. Událost dosud není vysvětlena a každý, kdo má detektivní talent, bude v Milíně nadšeně přijat v naději, že se mu podaří vnésti trochu světla do temné této záhady.

Bylo to zrovna o půlnoci, když manželé P. probuzeni byli ze spánku temnou ranou, jako když padne židle, a dusotem kroků, který pocházel z komůrky synovy, nalézající se v prvním poschodí. Jati neblahým tušením spěchali nahoru, a obraz, který shledali, vzbudil jejich zděšení: Na podlaze ležel syn, spoutaný na nohou, s utaženým řemenem přes ústa, v bezvědomí a poset krvavými ranami po celém těle. Na stole křídou byla napsána tato slova: „Pomsta má Vás bude stále pronásledovati.“

A syn, když jej vzkřísili, vyprávěl hrůzostrašnou historii; že byl ve spánku přepaden dvěma zakuklenými muži, kteří měli masky a falešné vousy; ti stáhli jej s postele a střískali, hlava nehlava, a jeden z nich napsal ona výhrůžná slova na stůl. Nakonec mu zacpali ústa, až pozbyl vědomí, a utekli oknem. Jednomu z nich při onom řádění spadly falešné vousy a on prý poznal v něm zcela určitě vedlejšího souseda S. Podezření zesíleno bylo ještě tím, že manželé P. dostávali po několik měsíců anonymní výhrůžné dopisy, slibující pomstu jim i jich synu, nebude-li vrácena jejich sousedovi louka, o kterou se s ním soudili a kterou proti němu vyhráli.

To vše mělo pro milého souseda velmi nepříjemné následky; byl zatčen, vyšetřován, ale řízení uvázlo na mrtvém bodu, poněvadž v celé aféře vyskytovaly se jisté nesrovnalosti, budící domněnku, že se snad také může jednati o přepadení fingované. Četnictvu bylo totiž nápadné, jak se banditi mohli dostati do domu, když byl od večera zamčen, v komůrce nejevily se žádné známky po nějakém zápase a nábytek nebyl nijak rozházen, ani na okně, kudy pachatelé měli seskočit, ani pod ním nebylo nalezeno žádných stop, ucpání úst řemenem zdálo se býti nedostatečné, o synovi manželů P. se tvrdilo, že má jistý sklon k fantastickým příhodám — trestní řízení se zkrátka nemohlo dopátrati pravé podstaty věci a bylo zastaveno.

Souseda to zatčení velmi mrzelo a proto zažaloval rolníka P. pro urážku na cti křivým obviňováním.

O žalobě jednáno bylo před vrch. radou drem Tachetzim, avšak rolník P. byl po líčení o s v o b o z e n. Soud uvedl v důvodech, že určité podezření proti žalobci přece tu je, třebaže ve věci nebylo zjednáno plného jasna.